

Marie Mahelová: Naše školní divadlo (1929)

Velmi jsme se zaradovali, když nám bylo oznámeno, že budeme také hrát divadlo. Radostná zpráva rozjasnila naše tváře a rty pohrával blažený úsměv, že také v našem zapadlém koutku něco dovedeme. Poskakovali jsme vesele a těšili se na svěřené úlohy. Slibovali jsme si, že budeme hrát celou duší, celými srdci.

Konečně jsme se dočkali - dostali jsme úlohy. Hra měla název „Tajemný dub“. Byla to pohádka o osvobozené vlasti se zpěvy a tanci. Zkoušky jsme měli obyčejně odpoledne po vyučování. Dávali jsme bedlivý pozor, abychom se naučili správným pohybům. Tak v radostech a starostech se přiblížil den naší hry. Srdéčka naše prudce zabušila. Obecenstvo v houfech hrnulo se do sálu a s napětím očekávalo počátek.

Když pak byla vyzdvížena opona a zraky naše uzřely to množství obecnstva, byla v nás jen malá dušička. Děj však uchvátil davy lidstva, které nám po každém jednání bouřlivě tleskalo. Krásně zpívaly víly s babičkou i osiřelými dětmi za doprovodu houslí a harmonia. Dojemně na lidi působil poslední děj s vílou Svobodou a skupinou všech účinkujících. Všichni byli úplně spokojeni a k naší radosti přáli si hru brzy ještě jednou opakovat. Po skončení divadla blažilo nás vědomí, že vykonali jsme dobrý čin pro naši milou lhenickou školu, kterou máme tak rádi.

Marie Mahelová, žákyně III. ročníku měšťanské školy ve Lhenicích.

ZLATÁ STEZKA

KRAJEM HUSOVÝM A CHELČICKÉHO.

ROČNÍK II.

ČERVEN 1929.

ČÍSLO 10

Příjmení starobylého rodu lhenických tkalcovských mistrů a také autorky článku Marušky Mahelové stále přežívá v místním pojmenování domu čp. 92 (Mahlů, Mahlíčků, staré čp. 80). Čí prababičkou by asi Maruška dnes byla? Lhenickou školu - obecnou s měšťankou, tenkrát navštěvovalo celkem 258 dětí (řídící Jan Mařík a 9 vyučujících). S Marií Mahelovou jich ve třídě v červnu 1929 končilo čtyřiaadvacet.. Divadelní představení „Tajemný dub“ se konalo 20. dubna a znovu 21. dubna 1929 v sále Hotelu Hansa na náměstí. Kronikář v Pamětní knize městyse Lhenic k tomu také poznamenal, že „hrajícím dostalo se za jejich pěknou hru náležité pochvaly obecnstva.“

Pramen: Zlatá stezka. Vlastivědný sborník, ročník II., číslo 10, str. 172, červen 1929.

Pro ML připravil -mt-